

NASZE SŁÓWKO

PAŹDZIERNIK - LISTOPAD 2000

cena 1 zł

GAZETKA SZKOLNA GIMNAZJUM PUBLICZNEGO NR 2 W BIAŁEJ PODLASKIEJ

W tym numerze:

- ❖ Aktualności z życia szkoły
- ❖ Rozwiązanie konkursu wakacyjnego
- ❖ Upiorne damy polskich zamków
- ❖ Szkoła wolna od narkotyków - „Rozmowy z pedagogiem” cz.2
- ❖ Sport
- ❖ Eliminacja obrazkowa
- ❖ SOS - Szkolne boje
- ❖ Epoki literackie cz. 1 - Antyk
- ❖ Co nam się podoba w McDonalddie?

Z okazji Dnia Nauczyciela życzymy:
Nauczycielom-fantastycznych uczniów.
Uczniom-fantastycznych nauczycieli.
Rodzicom-fantastycznych dzieci
i ich wychowawców.

A wszystkim, którzy mają coś wspólnego
ze szkołą-fantastycznych pomysłów,
które nie pozostaną w sferze fantazji.
Redakcja

13 października odbyła się akademia z okazji Dnia Nauczyciela. Część artystyczną przygotowała klasa I c pod kierunkiem pani Grażyny Jasińskiej-Pykało. Występ był bardzo ciekawy, gdyż uczniowie recytowali bardzo miłe i czasami śmieszne wierszyki, które wszystkim się podobały. Przygotowali również inne zabawne atrakcje, takie jak scenki, wyrażające uczniów wobec nauczycieli. Po życzeniach składanych prawie każdemu nauczycielowi danego przedmiotu, śpiewano piosenkę o zajęciach, które prowadzili. Te piosenki przygotował zespół wokalny-muzyczny składający się z uczennic różnych klas pod kierunkiem pani Agnieszki Kosińskiej.

Ważną częścią uroczystości był moment wręczenia przez panią dyrektor Jolanę Chomiuk „nagród dyrektora”. Nagrody te zostały przyznane p. Bożenie Gasek-Wojewodzie, p. Marcie Cybulskiej-Demczuk i p. Wiesławie Kozak. Akademia zakończyła się piękną piosenką z życzeniami dla nauczycieli.

AKTUALNOŚCI Z ŻYCIA SZKOŁY

OTWARCIE SKLEPIKU

Dnia 5 października miało miejsce otwarcie sklepiiku szkolnego. Powstał on z inicjatywy p. Doroty Szupiluk. Sklepiik nosi nazwę Pucus. Autorem jej jest uczeń klasy II b Łukasz Wawryniuk. Sklepiik czynny jest codziennie na 3 dużych przerwach. W Pucusiu możemy kupić słodycze, pączki, napoje a także przybory szkolne. Przychodząc do sklepiiku, możemy liczyć na obsługę przemiłych ekspedientek, a o bezpieczeństwo dbają przystojni ochroniarze.

WYSTAWA W MUZEUM

5 X członkowie kółka regionalnego wybrali się do Muzeum na wystawę pt. „Znani z Podlasia”. Na wystawie przedstawiono portrety, fotografie, fragmenty prac, itp. Na wystawie przedstawiono rody magnackie, m.in. Radziwiłłów, Sapiehów, Potockich, Czartoryskich w roli mecenasów sztuki i kultury. W dalszej części wystawy możemy poznać zyciorysy Adama Naruszewicza, Juliana Ursyna Niemcewicza, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Romana Zmorskiego, Franciszka Wężyka i Karola Lipińskiego. Przedstawiono także twórców spoza Podlasia, którzy pisali o unitach podlaskich: Maria Konopnicka, Władysław Reymont, Stefan Zeromski, Lucjan Rydel. Znaczna część wystawy została poświęcona noblistom z Podlasia - Henrykowi Sienkiewiczowi. Na wystawie mogliśmy także poznać twórczość Augusta

Zamoyskiego, Wacława Wąsowicza, Kajetana Sawczuka, Wacławy Grodzickiej-Czechowskiej, Heleny Mniszkówny czy Zenona Przesmyckiego. Na koniec zapoznaliśmy się z działalnością popularyzatorów regionu - Pleszyńskiego, Pruszkowskiego, Glogera i Łaskiego.

Ogólnie wystawa była bardzo pouczająca i ciekawa.

WYBORY DO SAMORZĄDU

W dn. 6 września 2000 roku odbyły się wybory do Rady Uczniowskiej. Upoważnionych do głosowania było 352 uczniów. Frekwencja wyborcza wynosiła 82,3%, oddano 290 ważnych głosów. W wyniku wyborów do Rady Uczniowskiej weszło 5 uczniów.

1. Agata Stefaniuk kl. II d - 46 głosów
2. Katarzyna Parnicka kl. II c - 27 głosów
3. Katarzyna Maluga kl. Id - 23 głosy
4. Justyna Zozula kl. I f 22 głosy
5. Justyna Skrok kl. I c - 20 głosów

Spośród członków Rady Uczniowskiej Parlament Uczniowski wybrał przewodniczących Samorządu Uczniowskiego. Przewodniczącą Rady Uczniowskiej została Agata Stefaniuk, a v-ce przewodniczącą Katarzyna Parnicka.

POKAZY Z FIZYKI

16 X odbyły się pokazy z fizyki. W czasie występu przenieśliśmy się do Syrakuz, stolicy greckiej kolonii na

Sycylii, rodzinnego miasta Archimedesesa - znakomitego fizyka. Uczniowie przedstawili jedno z jego odkryć, którego rzekomo miał dokonać podczas kąpieli w wannie. Następnie członkowie kółka fizycznego pokazali kilka ciekawych doświadczeń fizycznych. Opiekę nad pokazami sprawowała p. Alina Haraś.

KARTKA Z KALENDARZA

- 1 X - Międzynarodowy Dzień Muzyki;
- 2 X 1970 r. - rozpoczęcie nadawanie II program telewizji Polskiej;
- 8 X 2000 - wybory prezydenckie RP. Prezydentem został po raz drugi Aleksander Kwaśniewski;
- 12 X 1840 - urodziła się Helena Modrzejewska, wybitna polska aktorka;
- 14 X - Dzień Edukacji Narodowej
- 16 X 1978 r. - kardynał Karol Wojtyła został papieżem;
- wręczenie Nagród Nobla, m.in. Pokojowa Nagroda Nobla - prezydent Korei Południowej Kim de Dzong; w dziedzinie medycyny: Szwed Arvid Carlsson - lek na chorobę Parkinsona, Amerykanin Paul Greengard i Austriak Eric Kandel - procesy zapamiętywania; Literacka nagroda Nobla - Chińczyk Gao Xingjian powieść „Góra Duszy”
- Konkurs Chopinowski - I nagroda - 25 tys. dolarów Yundi Li z Chin.
- 17-24 X 2000 - 52 targi książki we Frankfurcie - 80 pisarzy z Polski - goście honorowi

Upiorne damy polskich zamków- hm...czy naprawdę istnieją?

Ślady duchów pojawiają się w dziejach ludzkości już od zarania historii. Na początku były one czczone jako bóstwa, lecz teraz w dzisiejszych czasach, kiedy nasza wiedza na ten temat jest nieporównywalnie większa, zaczynamy dopuszczać wyrażenie takie jak "zjawisko paranormalne". Pod tym tytułem kryją się wszystkie zjawiska, których ludzie jeszcze nie rozwiązali i nie wyjaśnili. Są to zjawiska, które są przypisywane innym wymiarom, siłom nad którymi nie panujemy, bądź których najzwyczajniej jeszcze nie znamy. Duchy są typowym przykładem takich zjawisk, bo jak możemy wytłumaczyć ich istnienie? Oczywiście są legendy, wytłumaczenia, ale to jest tylko proste rozwiązania, żeby nie trzeba się było nad nimi długo zastanawiać, żeby wyjaśnić coś na bardzo prosty sposób i nie frasować się tym więcej. Są to na swój sposób chęci jak największego i rozsądnego wyjaśnienia owych zjawisk, lecz czy to nas zadowala? Oczywiście, że nie...

Na zachodzie bardzo popularne są już grupy, zarówno młodzieżowe jak i dorosłych ludzi zajmujących się zdobywaniem wiedzy na te tematy, a także próbowaniem ich wytłumaczenia. U nas, w Polsce dopiero zaczynają się takie grupy rozwijać. Dołączcie do nich, lub stwórzcie swoją własną! Dlaczego nie? Osobiście uważam, że wspólnie można dużo zdziałać, a jeszcze więcej wyjaśnić, bo któżby nie chciał wiedzieć czy duchy są naszym wymysłem, czy istnieją naprawdę, czy może są to jednak dusze, które nie zaznały spokoju na ziemi, przez co nie mogą iść do nieba?

Legandy niżej opisane są opowieściami ludności powtarzanymi przez wiele wieków, wreszcie spisanych przez pisarzy

Biała Dama z zamku w Karlinie

Nad rzeką Parsętą istniał zamek. Biskupi kamieńscy wzniesli go w końcu XIII wieku w stylu gotyckim na planie czworoboku. W XVI wieku został przez księcia pomorskich przebudowany. Po tej przebudowie na pewno posiadał trzy skrzydła. W XIX wieku uczyniono z niego browar. Stary zamek w Karlinie należał od biskupa Kamieńskiego, który często tutaj przebywał. Dlatego w herbie Karlina obok dwóch rzek znajdują się dwa pastorały.

Opowiada się w okolicy, że przed laty pewien zarządca odważył się zejść do tego podziemnego korytarza. Zobaczył tam migające światełko. Gdy podszedł bliżej ujrzał dziewczynę, która coś wyszywała. Obok niej stała świeczka. Dziewczyna zapytała mężczyznę co woli otrzymać: wyszywaną czy świeczkę? Zarządca poprosił o świeczkę. Wtedy dziewczyna zasmuciła się i powiedziała: Dlaczego poprosiłeś mnie o świeczkę, gdybyś wziął moją robótkę zostałby zdjęty ze mnie czar, który na mnie rzucono. Potem mogłabym odbudować zamek karliński w jego pierwotnym kształcie. Teraz zaś będę musiała tutaj tkwić przez kolejne sto lat. Biedna dziewczyna tka po dziś dzień swoją robótkę i nikt nie zdołał jeszcze jej ocalić. Może czeka właśnie na Ciebie? Pomyśl...

(ciąg dalszy w następnym numerze)

EPOKA: ANTYK

ANTYK - ogólna charakterystyka epoki

Antyk (inaczej starożytność) to epoka, która obejmuje piśmiennictwo od czasów najdawniejszych (początki piśmiennictwa ok. XIII w. p.n.e.) do V w. n.e. Umowna data końca epoki starożytnej to 476 r. - data upadku Cesarstwa Zachodniorzymskiego.

Piśmiennictwo:

Pismo (alfabetyczne) istnieje od ok. XIII w. p.n.e. Od tego czasu powstawała Biblia, najstarszy zabytek piśmienniczy tak wielkich rozmiarów. W starożytnej Grecji podstawę tematyczną literatury stanowi mitologia, podobnie jak Biblia istniejąca w przekazach ustnych od czasów niepiśmiennych. Na mitologii opierają się dzieła Homera: "Iliada" i "Odyseja" z VIII - VII w. p.n.e.

Rozkwit literatury antycznej przypada na okres świetności starożytnej Grecji i Rzymu (tzn. VIII w. p.n.e. - II w. n.e.). Literatura starożytna stała się wzorem wszystkich późniejszych prądów artystycznych i na długie wieki określiła europejskie kanony piękna. Uznano ją za wzór doskonały - klasyczny. Klasycyzm narodził się w Grecji, zaś Rzym przejął i odpowiednio przekształcił ten wzorzec.

Literaturę grecką można podzielić na cztery okresy, biorąc pod uwagę gatunek literacki dominujący w danym czasie:

- epika (VIII wiek p.n.e.)
- liryka (VII-VI wiek p.n.e.)
- dramat (V wiek p.n.e.)
- epigramat (III wiek p.n.e.)

Podziału literatury dokonał Arystoteles wyróżniając w niej:

- epikę
- dramat
- lirykę

Religia:

W świecie starożytnym panował przeważnie politeizm (wielobóstwo), z wyjątkiem monoteistycznej (wyznającej jednego Boga) religii judaistycznej. Podstawą wierzeń starożytnych Greków i Rzymian była mitologia, zaś Żydów - Biblia.

Filozofia:

Największymi filozofami starożytności byli Grecy: Platon i Arystoteles, którzy żyli w V w. p.n.e. w Atenach. Stworzone przez nich systemy filozoficzne - platonizm i arystotelizm - po przekształceniach funkcjonowały w ciągu kolejnych epok. Również epikureizm i stoicyzm odgrywały później znaczącą rolę, zwłaszcza w renesansie.

Sztuka antyczna

Ramy czasowe

Sztuka starożytnej Grecji była tworzona już od XII w. p.n.e. W III w. p.n.e. Rzymianie przejęli od Greków pałeczkę pierwszeństwa, również w dziedzinie sztuki, jednak nie zmienili podstawowych jej założeń. Tak więc

stworzony w Grecji antycznej wzorzec sztuki obowiązywał w Rzymie do V w. n.e.

Termin "klasycyzm":

Sztuka antyku na długi czas określiła europejskie kanony piękna. Od łacińskiego słowa "classicus" (wzorowy) otrzymała nazwę klasycyzmu, używaną także w odniesieniu do późniejszych prądów artystycznych, wzorujących się na sztuce antycznej (klasycyzm renesansowy, oświeceniowy, neoklasycyzm). Sztuka klasyczna narodziła się w Grecji, gdzie w V i IV w. p.n.e. osiągnęła szczyty sztuki (Sofokles, Fidiusz, Platon, Arystoteles).

Główne założenia sztuki klasycznej:

Sztuka hellenistyczna jest pełna harmonii, piękna, spokoju, równowagi. Nie zna starości ani cierpienia, miłuje doskonałe proporcje. Uznaje jeden ideał piękna, który charakteryzuje się prostotą i harmonią; odnaleziony przed laty posąg "Wenus z Milo" może być przykładem tego, w jaki sposób starożytni wyobrażali sobie kobietę idealną - boginię piękna i miłości.

Architektura:

W architekturze piękno wyrażało się w statyce budowli, w jej regularnych kształtach, symetrycznie ustawionych kolumnach i wysmakowanych, zazwyczaj roślinnych ornamentach. Wzorami budowli klasycznych są świątynie położone na najświętszych wzgórzach Grecji i Rzymu: na Akropolu w Atenach i Kapitolu w Rzymie. W VII w. p.n.e. w Grecji ustalily się podstawowe porządki architektoniczne:

- dorycki - o surowych formach i ciężkich proporcjach
- joński - bardziej ozdobny i lekki

Sztuka rozkwitu klasycyzmu w V - IV w. p.n.e. jest oparta na obydwu wymieszanych ze sobą porządkach: doryckim i jońskim (np. Partenon na Akropolu). W okresie hellenistycznym (IV w. p.n.e.) powstał porządek koryncki, nacechowany jeszcze większą dbałością o ornamentykę i ozdobność.

Malarstwo ściennie (freski - malowidła kładzione na mokrym tynku) przedstawiało sceny mitologiczne lub sceny z życia codziennego, w których umieszczano wyidealizowane wizerunki postaci. Najlepiej zachowane freski rzymskie znajdują się w Pompejach - mieście zasypianym przez popioły Wezuwiusza w 79 r. n.e. Dzięki wykopaliskom archeologicznym miasto można obejrzeć w stanie niewiele zmienionym od dwóch tysięcy lat.

Rzeźba:

Rzeźba antyczna jest oparta na doskonałości proporcji, logice formy i pięknie ciała ludzkiego. Rzeźbiarstwo osiągnęło również swój największy rozkwit w V w. p.n.e., za czasów Polikleta i Fidiasza. Ten ostatni jest autorem m.in. wystroju Partenonu, posągu Zeusa w Olimpii czy brązowego posągu Ateny Promachos, tak wielkiego, że złożony hełm i ostrze włóczni bogini były widoczne z dużej odległości z morza. Do największych dzieł sztuki klasycznej należą też rzeźby hellenistyczne "Kolos Rodyjski", "Laokoon", "Wenus z Milo".

Konkurs wakacyjny rozstrzygnięty!

W poprzednim numerze gazetki ogłoszaliśmy konkurs na najciekawsze opowiadanie wakacyjne. Zwyciężyła Magda Osipowicz z klasy I a. Jako nagrodę dostała 6 z polskiego, a jej opowiadanie publikujemy na łamach naszej gazetki.

Pierwszy miesiąc wakacji minął szybko, chociaż było nudno. Ale wiedziałam, że niedługo wydarzy się coś ciekawego.

Rodzice koniecznie chcieli wystać mnie do babci. Lecz bardzo tego nie chciałam. Jednak się upierałam więc w końcu uległam. I to właśnie tej samej nocy obudziło mnie jaskrawe światło. Natychmiast wstałam na równe nogi, aby zlokalizować pochodzenie oślepiającego promienia. W tym celu musiałam wejść do pokoju rodziców bezszelestnie i otworzyć balkon. Udało się! Misja przeprowadzona pomyślnie. Teraz tylko zamknęłam balkon za sobą i ujrzałam... drzewa, po prostu drzewa. Zaczęłam się rozglądać w poszukiwaniu tego czegoś. Spojrzałam w górę i zobaczyłam dziwny punkt, który wykonywał niesamowity „taniec”. Następnie to „coś” zaczęło się powoli obniżać. Kiedy było oddalone około 10 metrów ode mnie uderzyło we mnie oślepiające światło. Przez chwilę nic nie widziałam. Gdy otworzyłam oczy, leżałam na miękkim fotelu. Pierwsza myśl, która przeszła mi przez głowę, to pytanie - gdzie ja jestem? Nagle usłyszałam odpowiedź- „Na naszym statku”. Zaczęłam się rozglądać i ujrzałam dziwne postacie o jajowatych głowach, skośnych, dużych oczach w czarnym kolorze. Byli niscy. Mieli około 1,20 cm wzrostu, trzypalczaste dłonie. Ich trzy palce na nogach były ostro zakończzone. Tak jak pazury niedźwiedzia.

„Nie bój się. Nic ci nie zrobimy. Wszyscy myślą, że jesteśmy źli. Ale tak nie jest! Ja nazywam się Bi”. „Ja Ej”, „A ja Hej”. „Cześć- odpowiedziałam- ja nazywam się Magda.”. „Cześć!”- odpowiedzieli jednocześnie. Statek od środka wyglądał na bardzo zadbane. Było w nim wiele przycisków, monitorów oraz główny ekran, przez który było widać piękne gwiazdy.

„ Jesteśmy w kosmosie- odparł Hej. A ta gwiazda to nasz dom.” Hej wskazał na jasną, niewielką gwiazdę.

„Chcesz, możemy polecieć do naszego brata- Se. Mieszka on na Neptunie!” - zaproponował mi Bi. Od razu odpowiedziałam tak. Jednak Ej spojrzął na mnie i powiedział, że zaraz da mi odpowiednie ubranie. Wcisnął jeden z wielu przycisków i z podłogi „wyrasta” szafka z wieloma kostiumami. Energicznie wstałam i wybrałam srebrny kostium. Następnie szybko go włożyłam. Spojrzałam na górny ekran i ujrzałam tysiące gwiazd.

„Zbliżamy się!” - odpowiedział Bi. Rzeczywiście! Ogromna planeta była coraz bliżej. Były na niej liczne, głębokie kratery. Zdawało się, że nie mają one dna. Nagle statek zaczął lecieć w dół.

„Kratery numer 120, mikrop numer 5110N.

Dobrze?” - spytał Bi, który sterował statkiem.

„Tak” - odparł Hej.

Zrobiło się ciemno, Hej włączył światła. Ukazało się tysiące tuneli. Bez wahania ufoludek wlatywał w kolejne tunele. Po 2 minutach w ogromną, jasną przestrzeń. Stał w niej podobny pojazd latający. Nasz statek opadł na powierzchnię planety. Otworzyły się drzwi i wyszliśmy na powierzchnię planety. Ej zaczął rozglądać się po pomieszczeniu. Jednak nie mógł znaleźć brata. Przejrzał budynek swoimi oczami i stwierdził, że Se został porwany. Szybko pobiegłam do pokoju i zobaczyłam przewracane meble.

„Owszem. Został porwany.” - odparł Hej.

Znalazłam na stole kartkę na której były jakieś znaki.

Ω Υ ρ ✨

„MAMY WASZEGO BRATA! ODDAJCIE SWOJĄ GWIAZDĘ, ALBO STANIE SIĘ COŚ STRASZNEGO!”

Od razu spytałam o co chodzi z tą gwiazdą. Zasmuceni odpowiedzieli:

„Od wieków są toczone walki o gwiazdy czyli o swój dom. Cała nasza rodzina urodziła się na jednej gwiazdzie. Naszymi głównymi wrogami są Likranie. I chyba w tym wypadku będziemy musieli się...”

„Nie!” - wykrzyknął Bi - Nigdy nie oddamy naszej gwiazdy. Będziemy walczyć. Niestety, ciebie będziemy musieli odwieźć do domu. ..

Wypowiadając te słowa skierował swój palec w moją stronę.

„Nie martw się! Skontaktujemy się z tobą telepatycznie i wszystko ci opowiemy. ..” - odparł Bi. Następnie Bi usiadł za sterami i poleciał w stronę Ziemi. Gdy statek uniósł się nad moim blokiem, pożegnałam się z Bi, Ejem i Hejem. Gdy spojrzałam na zegarek była godzina 2 w nocy. Myślałam że był 4 sierpień, lecz okazało się, że nadal był trzeci dzień tego samego miesiąca. Umiąta wrażenie, że to zdarzenie trwało ok. 10 godzin, a nie 1 godziny. Tej nocy próbowałam zasnąć lecz ciągle myślałam o moich nowych przyjaciółach. Nagle poczułam się bardzo zmęczona i oczy same mi się zamknęły. W czasie snu otrzymałam przesłanie i poznałam ich brata - Se. Wszyscy wzbościli się o nową gwiazdę. Teraz co wieczór wychodzę na balkon i patrząc w gwiazdy rozmyślam o małych ufoludkach. Nigdy nie zapomnę tego wydarzenia.

Chwila rozrywki

1. ELIMINATKA OBRAZKOWA

Odgadnięte na podstawie portretów nazwiska wykreśl z poziomych rzędów diagramu. Pozostałe litery, czytane pionowo, utworzą rozwiązanie — pięć innych nazwisk wybitnych poetów i pisarzy polskich.

1	S	I	Ł	O	N	W	A	F	C	I	K	I
2	M	F	C	R	O	E	T	D	O	R	K	O
3	I	E	P	O	R	K	U	Ż	M	S	S	I
4	N	O	Z	R	W	W	A	I	S	I	I	D
5	R	W	E	C	Y	I	M	O	K	N	T	C
6	C	I	R	H	S	E	F	E	J	E	E	Z
7	K	T	K	A	U	S	W	R	I	N	W	M

TOWARY ABSTRAKCYJNE

Wstąpił facet do chóru i wszystko wyśpiewał.
Kupił facet żarówkę i rozjaśniło mu się w głowie.
Szedł facet koto prysznicą i się sputkał
Szedł facet koto samochodu i się przejechał
Biegł facet obok szczotki i go przeczyściło
Szedł facet koto koparki i dał się nabrać
Szedł facet obok półki z przyprawami i go opieprzyli
Szedł facet koto bajera i go przymlilo

PRZYSŁOWIA Z MADROŚCIĄ

Co za dużo, to zabierze urząd skarbowy.
Kto pod kim dołki kopie ten pnie się do góry.
Kto pyta, ten zna przeszłość.
W zdrowym ciele diabeł pali.
Darowanemu koniowi i w garnku do twarzy.
Kto rano wstaje ten leje jak wół do karety
Czym chata bogata, tym struje
Kowal kowalowi oka nie wykował

Szkolne boje

Szacunek między Tobą i nauczycielem to podstawa do normalnego życia w szkole. Szanujecie nauczycieli, do których możecie zwrócić się z różnymi sprawami, swoimi problemami, którzy nie wyśmiewają Waszych słabości, ani nie ranią swoją postawą.

Nauczyciele z kolei cenią tych uczniów, którzy poważnie podchodzą do wyznaczonych zadań, nie robią głupich kawałów, przestrzegają zasad. Tak przynajmniej powinno być. Oczywiście bywają i nauczyciele, i uczniowie po prostu złośliwi. Trudno wtedy mówić o szacunku.

Szacunek to pozytywne nastawienie do drugiej osoby, która jest wartościowa, godna naśladowania.

Kiedy jednak, mimo wszystko, nie możecie dojść do porozumienia, a ciągła walka trwa, trudno o doskonałe relacje. Nauczyciel ma nad Tobą przewagę. Po pierwsze, jest między Wami różnica wieku. Po drugie, oboje stoicie na jasno określonych pozycjach. Ty masz systematycznie chłonać wiedzę i udowadniać przy tablicy, że coś w Twojej głowie zostanie. On trzyma w dłoni symbol władzy: dziennik, do którego może wstawić patkę. Może też sprawić, że odporny na wiedzę spędzisz dwa lata z tym samym materiałem. Ale obrażać i upokarzać Cię nie powinien nikt.

Nauczyciel jest tylko człowiekiem. Miewa problemy i gorsze dni. Zrozum go, jeśli sam wymagasz zrozumienia!

Nauczyciel zasługujący na szacunek rozumie podstawową rzecz. Jest dorosłą osobą, która ma cel w życiu. Młody człowiek, stojący przed nim, dopiero zadaje pytania: „Dokąd zmierzam?”, „Kim jestem?”, „Co powinienem robić?”. Popetnia błędy, ale to przywilej młodości!

Są jednak sytuacje, gdy nauczyciel przestaje Cię szanować, i ma do tego święte prawo.

Dzieje się tak, gdy łamiesz najprostsze zasady Waszego współżycia. Np.,

przerywając tok lekcji, doprowadzasz

go do furii. Wystarczy, że klasowy

zgrywus rzuci jakąś uwagę, a klasa

natychmiast wybuchą śmiechem.

Skupienie znika, a nauczyciel może

sobie „gadać do obrazu”. Nic dziwnego,

że wrogo odnosi się do osoby, z którą musi walczyć

o uznanie ogółu.

Jeśli Ty nie szanujesz nauczyciela, nauczyciel nie będzie szanował Ciebie. Zanim więc skreślisz tę osobę z listy swoich ulubieńców, zastanów się, czy jesteś wobec niego w porządku.

SZKOŁA WOLNA OD NARKOTYKÓW

- "ROZMOWY Z PEDAGOGIEM"

SKĄD SIĘ BIERZE NARKOMANIA?

Narkomania to choroba „braku”. Człowiek cierpiący na nią nie odczuwa od bliskich miłości, nie ma zapewnionego poczucia bezpieczeństwa. Nie jest pewny siebie i umiejętności, jakich posiada (a przecież każdy z nas posiada jakieś umiejętności, mocne strony, które czasem trzeba odkryć, odszukać!!!). Taki człowiek z pewnością nie potrafi organizować sobie wolnego czasu, poznawać nowych, interesujących kolegów. Wszystko go wokół nudzi, na nic nie ma ochoty, wszystko jego zdaniem nie ma sensu...

Ciekawe czy potrafilibyście wymienić powody skłaniające człowieka w waszym wieku do brania takich środków? Spróbujcie sami przed sobą

zabawić się w psychologów i odpowiedzieć na pytanie... Jestem pewna, że podaliście wiele powodów - od problemów w domu przez kłopoty z kolegami, po niepowodzenia w szkole.

Jednak musicie pamiętać o jednym. Ludzie sięgający po narkotyki szukają łatwych rozwiązań. Bardzo często wasi koledzy, którzy „biorą”, mówią, że robią coś wyjątkowego, że przez to stają się kimś ciekawszym... Prawda jest taka, że szukają łatwych rozwiązań, bardzo szybko wpadają w dół, z którego nie tak łatwo się wydostać. Człowiek uzależniony - w szczególności nastolatek - nie bardzo wierzy w tzw. Skutki i konsekwencje, jakie ponosi każdy, kto zaczyna „zabawę z

narkotykami”. Człowiek cierpiący na tę chorobę rezygnuje z możliwości rozwoju, rezygnuje z siebie, ze swojego myślenia. Nie ma jednak cudów, prędzej czy później będzie musiał zacząć myśleć, chyba, że nie będzie miał czym...

Przygotowała: p. Anna Grytczuk

STOPKA REDAKCYJNA

Redaktorki naczelne:

Marta Rudzka i Joanna Konstanciu

Zespół redakcyjny: Ela Szymańska, Wiktor, Magdalena Szotucha, Ewelina Kozak, Anna Dacewicz,

Opracowanie graficzne:

Marta Rudzka, Ela Szymańska, Paweł Mincewicz, Jacek Filipiuk, Magdalena Lubaszewska

Podziękowania:

p. Wiesławie Kozak za ciągłe zmaganie się z interpunkcją i ortografią p. dyrektora oraz p. z sekretariatu za ciągłe udostępnianie xero Redakcja